

तत्रेति । वारंवारमपानमूर्ध्वमनिर्धनं प्रोक्ष्यत्यनु प्र-
यत्तु चक्षुः प्राणमुपैति रोधमनुवं यत्किमभावात्तः”
हठयोगः ।

चिदासनम् “योनिस्यानकमङ्गुलमूर्ध्वपटितं ज्ञात्वा भ्रवं विन्य-
सेन्नेत्रे पादमधैकमेव हृदये धृत्वा समं विपद्यम् ।
स्यापुः संयमितेन्द्रियोऽचलदृशा पश्येद् भ्रुवोरन्तरं
चेतनोष्णकपाटभेदजनकं चिदासनं पोष्यते पवनयोगसं ।
बीजासनमङ्गासनसंज्ञकसनानि व्यासनगण्डे ८८६ पु-दृश्यानि
सुखासनम् “येन केन प्रकारेण दुःखं स्थैर्यं च जायते ।
तत् सुखासनमित्युक्तमशक्तत् समःश्रेयस्” इत्युक्तं ।
इदमेव “स्थिरसुखसाधनमिति” पाठः कश्चित् ।

चट्कर्मोपक्रमः “सुखासने दृष्टो योगी वशी हितमिताशनः ।
गुरुपदेशमार्गेण प्राप्तायामं समभ्यसेत् । यावद्वायुः स्थितो
देहे तावज्जीवितमुच्यते । मरणं तस्य निष्कान्तिस्तथात्
वायुं निरोधयेत् । चले वाते चक्षुः चित्तं निश्चले नि-
श्चलं तथा । योगी स्यात्पुत्रमाप्नोति ततो वायुं निरो-
धयेत् । मन्त्राङ्गनाम नाडीषु माहृतो नैव मध्यगः । कथं
स्यादुन्मनीभावः कर्मविहिः कथं भवेत् । शुद्धिमेति
यदा मर्धं नाडीचक्रमनाङ्गम् । तदैव जायते योगी
प्राणसंपद्यते समः” इत्युपक्रमे “यदा तु नाडीशुद्धिः
कालदा चिह्नानि बाह्यतः । कायस्य कथता कान्तिस्तथा
जायते निश्चितम् । यद्येवं धारणं वायोरनलस्य च
दीपनम् । नाडीभिर्व्यङ्गिगारेभ्यं जायते नाडीशोध-
नात् । नेत्रेणैवादिनाशार्थं चट्कर्मणि समाचरेत् ।
अन्यथा नाचरेत्तानि दोषाणां समभावतः । धौती
वक्तु तथा नेती त्वाटकं मौलिकं तथा । कपालभाती
चेतानि चट्कर्मणि प्रचलते । कर्मचट्कर्मिदं गोप्यं चट-
शोधनकारकम् । विचित्रगुणसंस्थावि पूज्यते योगि
पुङ्गवैः” हठः ।

धौती “चट्कर्मविचारं हस्तपञ्चदशायतम् । गुरुपटित-
मार्गेण चित्तं स्थिरं यनेयं सेत् । पुनः प्रत्याहरेत्चेत
दृष्टाशक्तेति कर्मवित् । कायश्चासुषुप्तिरङ्गं कफागात्र
विंशतिः । धौतीकर्मभावेण शुध्यन्त्येव न संशयः” हठप्र-
“अंशदोःप्रमितं च पञ्चदशदोर्भावं च विस्तारतस्तत्वा-
रकुलविस्तृतं सुष्टुलं चित्तं सुस्थं तत् । स्थित्वा
गोचरविष्टरे सुगन्धैरेतत् यजेत् साधको मन्दं चातु-
र्विधिर्हरेत् कफादद्यासिधु धौती इति” हठः ।

वशी “नाभिदन्ते जले पायुन्यस्तनाकोत्कटासनः ।

व्याधारात् कुञ्चनं कृत्वादिपानं वक्तिकर्मविद् । युक्तम-
लीढोदरं चापि वातपित्तकफोद्भवम् । वक्तिकर्मप्रभावेण
शोयन्ते वक्षसाभयाः । धातिन्द्रियालःकरणप्रसादं
दद्याच्च कान्तिं दहनप्रदीपिणम् । अग्रेष्वपानोपचयं हि
इत्याह अभ्यस्यमानं जलवक्तिकर्म” हठप्र० ।

“जलं पायुन्यस्तनाकोत्कटासनात् जले नाभिदन्ते
समाज्य चोर्ध्वम् । चक्षुःतुक्टे विष्टरेऽपानकोषात् जलं
याति तन्देऽम्बुना वक्तिकर्म” (नालं वंशादिष्वक्ष्माक्षि-
नालिका) । आटावत्कटविष्टरे परिगतः प्रात्याय्य स-
म्यग्नवं पायुदरविश्रायकोषविधिना वायुर्जमाहयेत् ।
आपूर्य्यं हतवत् तन्दनमितो नोत्था प्रचाल्यानिर्ध-
जत्वाऽधोमलसंस्पर्जेत् सवर्धितं योगी वक्षःकोष्ठ-
गम् । अत्र वक्तिकर्मणि गोचरमेव प्रगलमनुभूतमिति
सङ्केतः । अत्र सर्वकोष्ठमन्त्रानां कोष्ठसाधनपूर्वकद्वारेण
वक्षिःकतिर्यथा भवति । तदुपावसङ्केतेन वक्तिकर्म-
कर्त्तव्यम् । पूर्वोक्तविधिना गोचरे चोत्कटासने स्थित्वा-
ऽपानहारोर्ध्वमनलजलं किञ्चिदुद्वह्येत् । तदूर्ध्वं स्त-
कासने स्थित्वा समालभ्य नाभेरुपरि हृदयान् कर्त्तव्यम् ।
पुनश्चोत्कटासनेन जलं गृहीत्वा प्राग्प्रक्षालो विधेयं
वक्तिकेन स्वेयं विधेयम् । एवं वक्तो वक्तिकेन चैवं
सर्वं कोष्ठं जलपूर्वं जत्वाऽभितः कोष्ठं विभ्राम्यान्व-
सन्निगतमन्त्रादिबोनपकापकवद्वाचनमन्त्रादि ब्रीहल
पश्चादुवहित्वा जलं कृत्वात् क्रमेण न त्वरेत् । तदाऽनेन
विधिना कोष्ठः प्रक्षालितवस्त्रवद्वाऽपास्तदोषो भवति”
हठप्र० ।

नेती “सूत्रं विस्तृति सुस्निग्धं नासानाले प्रवेशयेत् ।
सुखाक्षिर्गमयेत् सा हि नेती सिद्धैर्निगद्यते । कपाल-
शोधनी काव्या दिव्यदृष्टिप्रदायिनी । जलपूर्वजातरो-
गौषं नेतिराशु निहन्ति च” हठप्र० ।

“आक्षुपुष्पसदृशं सुनिर्मलं चट्कर्मवत्तमितस्तुल्यमङ्गुलम् ।
संप्रवेश्य कथं नासिकाविष्टे वृत्ततो रक्षसि निगमयेत् तत् ।
नेतीति कर्मोदितमेतदार्थैर्जलपूर्वजातासिलरोगहारि ।
कपालसंशोधनकारि कार्यं दिवारकं दिव्यदृष्टि धत्ते
हठप्र० ।

त्वाटकम् “निरीक्षेत् निश्चलदृशा सूक्ष्मलक्ष्यं समाहितः ।
अनुसंपातपञ्चलमाचार्यैः त्वाटकं कृतम् । स्फोटनं नेत्र-
रोगाणां तन्द्रादीनां कपाटकम् । प्रयत्नात् त्वाटकं गोप्यं
यथा त्वाटकमेतत्” हठप्र० । अत्र फलानरं हठप्र० उक्तं